

מסכת ערכין

פרק א

א. הכל מעריכין ונערכין, נזדרים ונזדרים, פהנים ולוים וישראלים, נשים ועבדים. טמטום ואנדרוגינוס, נזדרים ונזדרים ומעריכין, אבל לא נערכין, שאינו נערך אלא זכר ודאי ונקבה ודאית. חרש, שוטה וקטן, נזרין ונערכין, אבל לא נזדרין ולא מעריכין, מפני שאין בהם דעת. פחות מכן חרש, נזר אבל לא נערך:

ב. הנזיר, רבי מאיר אומר נערך אבל לא מעריך. רבי יהודה אומר, מעריך אבל לא נערך. זה וזה מודים, שנוזרין ונזדרין:

ג. הגוסס, והיוצא להרג, לא נזר ולא נערך. רבי חנינא בן עקבא אומר, נערך, מפני שדמיו קצובין, אבל אינו נזר, מפני שאין דמיו קצובין. רבי יוסי אומר, נזר ומעריך ומקדיש. ואם הזיק, תיב בפתשלומין:

ד. האשה שהיא יוצאה להרג, אין ממתינין לה עד שתילד. יושבה
על המשבר, ממתינין לה עד שתילד. האשה שנהרגה, נהנין
בשערה. בהמה שנהרגה, אסורה בהנאה: